



KISPÁLYÁSOK ÉS
DOLLÁRPAPÁK
3. OLDAL

600 VENDÉG AZ
OKTÓBERFESTEN
4-5. OLDAL

EGYKOR
ÁRVAHÁZ VOLT
7. OLDAL

AZ ERDÉLYISÉG
ZENÉJE
8. OLDAL

ARANY AGANCSS

POLGÁRI HAVILAP

INTERJÚ SZENTESI JÓZSEFFEL



EGY BORÁSZOK BORÁSZÁ BUDAÖRSRŐL

Szentesi-pince – hirdeti a tábla a budaörsi önkormányzathoz közeli utca egyik házán. S bár belépve az embernek nincs kifejezetten olyan érzése, hogy egy vendéglátó egységbe érkezett, a hely szelleme, hangulata valahogy mégis azt sugallja, itt bizony nem csalatkozik a vándor, ha esetleg valami jófajta nedűre „volna vágyása”. Mert abból nincs hiány a Szentesi Józsefhez köthető helyeken, ezt talán a szigorú szakmai szavazatok alapján odaítélt Borászok Borásza díj is jelzi, amelyet a budaörsi szakember 2013-ban nyert el.

Természetesen hatalmas megtisztelésnek tartom és nagy örömmel fogadtam a díj elnyerését, mert ez azt bizonyította, hogy nem hiábavaló az a munka, amit folytattam – kezdi házigazdánk, amikor szóba kerül a rangos elismerés.

Ez a munka pedig ugye a régi magyar szőlőfajták újjáélesztése. Megmondom őszintén, figyelembe véve a magyar borkultúra elmúlt százéves történetét, így első hallásra nem tűnik biztos sikert ígérő vállalkozásnak. Mégis miért döntött emellett?

Az tény, hogy Trianon gyökeresen megváltoztatott mindent. Míg előtte Magyarország a világ második számú pezsgőkészítő állama volt a franciák mögött, és a borok területén is világszínvonalú termékeket állítottunk elő, az első világháború után gyakorlatilag lenullázódott minden. Ezen pedig a majd fél évszázados szovjet uralom sem segített, sőt. A rendszerváltás után ugyan beindult



valami, de az eltelt 30 év kevés az igazi változások eléréséhez. Jómagam tősgyökeres budaörsi, szőlővel is foglalkozó családból származom, mégis a borászkodás ötlete csak majd ötvenéves koromban vetődött fel bennem. Ekkor kezdtem el régi szakkönyveket bújni és foglalkozni a régi, filoxéra járvány előtt honos magyar szőlőfajtákkal. S hogy miért pont ezekkel? Józan paraszti ésszel úgy gondolom, ha külföldön járok, ha bort akarok kóstolni valahol, mindenképpen először a helyi fajtákkal kezdem. Hasonlóan, ha egy külföldi borissza érkezik Magyarországra, ő sem akarja a százezredik cabernet-t vagy azt a chardonney-t kipróbálni, amit akár az Antarktison is fogyaszthat, hanem a helyi jellegzetességeket keresi. Jelenleg Magyarországon 15 fajta fehér és kétfajta vörös helyi szőlő van. Csak úgy érdekességképp említem meg, hogy Olaszországban mintegy ezer, Spanyolországban hatszáz, Portugáliában mintegy ötszáz fajta van.

Tehát amikor elkezdte ezt a munkát, igazából egy teljesen új terepre tévedt. Kitől, vagy honnan tudott mégis ismereteket gyűjteni?

Réges-régi szakkönyveket kezdtem el bújni és igyekeztem autodidakta módon képezni magam. És valóban senkit sem tudtam felhívni, megkérdezni arról, hogy te mikor, mit csinálsz ezekkel a szőlőkkel, hogy jó bor legyen belőle. Szóval maradtak a régi könyvek, amelyekben olyan fajtákról olvashattam, amelyekről előtte még életemben nem hallottam. Ezekből a fajtákból pedig 130 éve, a filoxéra járvány óta nem készült bor. Végül kiválasztottam tíz fehérret és tíz vöröset, majd a pécsi kutatóintézetből sikerült beszereznem őket. Itt Budaörsön akkoriban már nem volt túl sok szőlőtermelésre alkalmas terület, így a Velencei-tó környékén kezdtem el szépen-lassan telkeket vásárolni. Az első átoltás 2003-ban volt, azóta tulajdonképpen minden szüret egy-egy kísérlet. Azt például egy franciaországi látogatásom során megtanultam, hogy a szüretelés időpontja kulcsfontosságú, ezeket minden egyes fajtánál nekem kellett kikísérleteznem, meghatároznom a saját tapasztalataim alapján. Úgy gondolom, egy fajtánál nagyjából 10-15 szüret kell ahhoz, hogy a megfelelő időpontot megtalálja az ember. Sört mindennap tud főzni az ember, egy lecsót is bármikor oda lehet tenni, de szüret évente csak egyszer van. Ez egy ilyen szakma.

Milyen volt kezdetben a fogadtatása a tevékenységének akár a szakértők, akár a szűkebb környezete részéről?



Természetesen mindenki azt mondta, hogy nem vagyok normális, ha már borászatra adtam a fejem, miért nem foglalkozom a jól bevált fajtákkal. De mint mondtam, nem ez motivált engem. Állami támogatásra természetesen nem számíthattam, ahhoz pedig, hogy ezek a fajták államilag elismertek legyenek, komoly munka és idő szükséges. Mára létrehoztam egy törzssültetvényt, ahonnan bárki elvihet vesszőket szaporítani, és büszkén kijelenthetem, hogy erre egyre nagyobb az igény. Tehát azt gondolom, kezd sínen lenni a dolog. Nagyjából 18 éve kezdtem el ezzel foglalkozni és az eltelt idő igazolta, hogy ezek a fajták életképesek. Külföldön is egyre nagyobb sikereket aratunk, a lányom például nemrégiben volt Londonban, egy szakkonferencián, ahol tódultak az emberek, hogy megkóstolják a borainkat.

Akkor ezt most már nyugodtan nevezhetjük sikertörténetnek?

Ha a saját pályafutásomat nézem, rengeteg sikerélményt adott nekem az elmúlt majd húsz év. 2013-ban ugye megkaptam a Borászok Borásza díjat, 2017-ben elnyertem az Év Pincésze díjat, enyém volt a legjobb vörösbor, kell ennél több? Úgy érzem, az általam kikísérletezett utat is egyre nagyobb érdeklődés övezi, például már több előadást is tarthattam a Kertészeti Egyetemen. Ami viszont a magyar bor helyzetét illeti, főként, ha a

nemzetközi piacot nézzük, ott azért akad még tennivaló. Meggyőződésem, hogy hangos nemzetközi sikert csak az igazi magyar fajtákkal lehet elérni, mert például a Chardonnay-ból, Cabernet Sauvignon-ból van több tízezer termelő, akik ráadásul jóval előrébb tartanak, mint mi. Ezeket utolérni, pláne megelőzni, szinte reménytelen. Azt gondolom, teljesen felesleges nekünk másolni, amikor Magyarország szinte egyedülálló adottságokkal rendelkezik ezen a téren. És hogy az elgondolásom életképes, azt bizonyítja, hogy a hazánkba érkező kereskedők is ezeket a magyar fajtákból készített borokat keresik a leginkább. Úgy vélem, némi szemléletváltásra is szükség lenne, konkrétan a lokálpatriotizmus erősítésére, hogy a nagy bevásárlóközpontokban az emberek ne a 20 ezer kilométerrel becipelt borokat keressék, hanem a magyar fajtákat. Ausztriában például minden egyes bevásárlóközpontban van egy kis sarok, ahol a helyi, regionális termékeket árulják. Ott természetes, hogy egy étterem a helyi termelőktől szerzi be az alapanyagokat. Itthon sajnos egyelőre nem így van. Ennek ellenére optimista vagyok, mert egyre több a tehetséges fiatal, akik – biztos vagyok benne, hogy – az igazi magyar fajta borokat is egyre nagyobb mértékben meg tudják majd ismertetni itthon és külföldön egyaránt.

– felá –



A BALOLDALRA GURULÓ DOLLÁRMILLIÓK DISZKRÉT BÜZE

Karácsony Gergely volt tanácsadója nem kispályás, igaz a pénzszerzésen kívül nem ért máshoz, csak a sértődéshez és az üres szavakhoz. Ne feledjük, Korányi azt is kijelentette, hogy külügyminiszter akar lenni, vélhetően úgy érezte, hogy ha már sikerült 1.8 milliárd forintot beleönteni a baloldali csodaturmixba, akkor neki is jár valami ezért. De a csapat árnyékra vetődött áprilisban, a konc miatt fegyverszünetet kötö elvtelen baloldal pedig megint egymásnak esett. A hatyúdálnak itt még azonban nem volt vége, hiszen az egyik legnagyobb agytröszt, Márki-Zay Péter még ki is kotyogta a pénz létezését, most pedig a hatóságok és a titkosszolgálatok is nyomoznak tiltott kampányfinanszírozás miatt.

Korányi Dávid pedig meg van sértődve. Mert a dollárpapa úgy érzi, ő döntheti el, hogy ki hazánkban a demokrata és ki nem az. Hárommillió kormánypárti szavazó egyből ki is van zárva, az ő szavazatuk nem számít semmit, mert Korányi és elvtársai mondják meg, hogy mi az a demokrácia. Ez az ő olvasatukban egyetlen kimenetelt biztosít, azt, ha a baloldal nyeri a választást. Ellenkező esetben diktatúra van. Korányi dollárszagú fejtegetései között érdemes felfigyelni arra is, amikor dédmamája holokauszt naplóját emlegeti, melyben saját magát leplezi le, amikor így ír:

„Családom a fasizmust különösen, de a kommunizmust is megszenvedte. A családi legendáriumból, elsősorban dédnagymamám holokauszt naplójából, meg persze a szakirodalomból jól ismerem a diktatúrák természetét.”

Vélhetően az ötvenes évek szakirodalmát böngészhette a fiú, hiszen a fasizmus Mussolini Olaszországból ismerős, a zsidókat üldöző Hitler azonban náci volt. A kommunisták beszéltek Hitler esetében fasizmusról, és tanították így évtizedekig, szándékosan hamisan. Korányi dédnagymamája biztos adott volna egy tockost a New York-i ficsúrnak ekkora baromság hallatán, de a mai magyar baloldalnak tökéletes a Korányi-féle öntelt és tudatlan pénzeszsák. A nagy bukta után azonban más szelek fújtak, a vert sereg még a sebeket nyalogatta, de a szemlőhegyi



Imádjuk, amikor a baloldal aggódik. Amikor a kacsalábon forgó kastélyokban élő, luxusautókkal járó potentátok emésztik magukat a szegény emberek sorsa miatt, és éhezők, nyomorgók millióit vizionálják az utcákra. A hatalmas könnycseppek elmorzsolásán kívül valójában persze nem foglalkoznak a magyar emberekkel, a szociális érzékük csak saját magukra terjed ki. Pedig pénz az lett volna nemes ügyekre is, végül, nagy meglepetésre inkább saját zsebükbe tömködték a dollárokat. Ezt bizonyítja az a közel 2 milliárd forintnyi összeg is, amit Korányi Dávid kapart össze Amerikából a baloldalnak. Ennyi pénzből már valami jót is csinálhattak volna.

boszorkánykonyhán a konyakosüvegek mellett az agytekevénnyek is egymáshoz koccantak.

Gyurcsányék a külföldi sikertelen beavatkozást követően folytatták a maradék hazai baloldal teljes leuralását, és úgy akarták megtartani a kezdeményezést, hogy egy árnyékszéki csapattal árnyékintézkedéseket hozva árnyékkormányt alakítottak. Ennek persze semmi értelme nem volt. A társaság jó része viszont legalább megbízható kommunista, régi gyurcsányista, talán csak az különbözteti meg őket, hogy valaki után már nyomoztak, valaki pedig még előtte áll.

Az ingyen sört és örök életet ígérő árnyékkommandó nehezen vehető komolyan, hiszen tagjai korábban elképesztő kijelentéseket tettek, mint Dávid Ferenc, a gazdasági tárca árnyékminisztere, aki

szerint túl sokat keresnek a magyarok, és elkótyavetyélt pénznek nevezte a fizetésemeléseket. De a pajzán lóbalás nagymestere, Wittinghoff Tamás budaörsi polgármester is szerepet kapott a nagyrészt DK-s nevek között a gittegyletben.

Nem is érdemes folytatni a sort, elég, ha 2002 és 2010 közé repülünk vissza egy horrorgondolat erejéig, a mostani csapat legalább annyira szívtelen, kegyetlen és tudatlan. Az ötlet pedig láthatóan már most hamvába holt, hiszen egy felmérés szerint a magyarok több mint 70 százaléka elutasítja az árnyékkormányt, mindössze 22 százalék támogatja őket. Ez az arány a kommunizmus táknak a múltban is megerősítést jelentett, felhatalmazást az egyeduralom megszerzésére, és láthatóan most sem változtak meg. De ehhez kéne még egy kis pénz és egy új Korányi Dávid. A régít már elhasználták.



IDÉN IS TELTHÁZAS VOLT A BUDAÖRSI OKTOBERFEST!

Immár negyedik alkalommal került megrendezésre a Budaörsi Oktoberfest, amely a Szent Benedek iskola felújítása miatt ezúttal a Mátrix-Suli udvarán kapott helyet. A rendezvény teljes bevételével a Karizma Alapítványt támogatták a megjelentek, a szervezet pedig az iskolai nevelésre és a budaörsi gyerekek segítésére fordítja majd a bevételt. A hamisíthatatlan bajor hangulatról ezúttal a Gaudi Buam zenekar gondoskodott, akik sramli zenével, rock and rollal és klasszikus táncos slágerekkel alapozták meg az este remek hangulatát.



A program minden évben egy gyermekműsorral kezdődik, idén A Csizmás Kandúr című mesés zenejátékot mutatta be a Hahota Gyermekszínház 15 órától, amelyre rekordszámú 200 fős, rendkívül hálás nézősereg érkezett szülőkkel, nagyszülőkkel, rokonokkal, barátokkal együtt. A gyerekek a műsoron kívül kézműves sarkokban játszhattak, míg a szülőket pogá-

csával és sörrrel vendégelték meg – tudtuk meg Prohászka Jánostól, a Karizma Alapítvány titkárától az este folyamán.

– Az esemény szervezése egy sikeres pályázati forrásból valósult meg, illetve hálásan köszönjük annak a sok cégnek, akik pénzzel, de főleg színvonalas tombolanyereményekkel támogattak minket, amelyek közül a legértékesebb talán az

50.000 forintos Decathlon ajándékutalvány volt, összesen pedig 64 db ajándékgyűlt össze – folytatta a titkár.

Prohászka János hozzátette, az Alapítvány a Mindszenty József iskola támogatására jött létre, ami intézményi keretek között ápolja a nemzetiségi hagyományokat, így például az Oktoberfest is hozzájárul az identitástudat erősítéséhez.



A közösségépítés pedig kiemelten fontos, s bár nem tudjuk, mi volt pontosan 1945 előtt, de úgy véljük, hogy ezek a programok nem csak a német nemzetiség, hanem az egész budaörsi lakosság számára közösségformáló erővel bírnak. Ebben a folyamatban szorosan együttműködünk a Budaörsi Német Nemzetiségi Önkormányzattal, akik sátrat és padokat is biztosítottak a számunkra, és a vezetőség több tagja is tiszteletét tette az eseményen, aminek szívből örülünk” – zárta gondolatait Prohászka János.

A budaörsi Oktoberfesten mindig találhatunk visszatérő résztvevőket, de az egyik általunk megkérdezett vendég, István például spontán tért be a helyszínre, miután a barátaival együtt meghallotta a zenét, és rögtön magával ragadta őket az esemény jellege.



A Budaörsi Székely Kör tagjai közül Jakab Mártont faggattuk röviden, aki szerint minden budaörsi polgár hallott az eseményről, aki nyitott volt rá, hiszen jól meghirdették a szervezők. Valamint kérdéseinkre azt nyilatkozta, hogy a zene, a hangulat, az ételek és italok tetszettek neki személy szerint a legjobban.

Egy mini interjú keretében az egyik főszervezőt, Czuczor Anna Magdalénát is megkértük, hogy utólag értékelje az estét.



Milyen visszajelzések érkeztek az eseménnyel kapcsolatban?

Rengeteg pozitív visszajelzést kaptunk. A kiszámíthatatlan időjárás ellenére, idén is teltház volt a sørsátorban és az

előtte levő udvaron. Nagyon elégedett vagyok az idei Oktoberfest rendezvényével, hiszen több mint 600 vendégünk volt.



Jelentett-e bármilyen zökkenőt az idei lokáció?

Az új helyszín miatt izgultunk egy picit, mert kevesen ismerték a MátrixSuli elhelyezkedését. Volt olyan is, aki megszokásból a régi helyszínre ment, a Szent Benedek Iskolába, amelyet most felújítanak. Így viszont több új arcot is üdvözölhettünk a lakótelepről, ami örömteli a számunkra.

Jövőre ismétlünk?

Igen, természetesen jövőre is szeretnénk, hiszen az lesz az ötödik Budaörsi Oktoberfest. Évről évre fejlődik a rendezvényünk, így az ingyenes délutáni gyermekszínház, a zsákbamacska, a kézműves foglalkozás sikere mind-mind inspirál bennünket. Ebben az évben kivételesen gazdag tombolát gyűjtöttünk össze a budaörsi helyi vállalkozók, civil szervezetek, magánszemélyek felajánlásából, amit ezúton is köszönünk.

– boro –



A müncheni Oktoberfestet először 1810. október 12-én rendezték meg, amikor Lajos herceg feleségül vette Terézia Sarolta szász hercegnőt, és München város egész lakossága hivatalos volt az ünnepségre. A müncheni városfal melletti réten nagyszabású lovasversenyt hirdettek az esküvő alkalmából. Azóta ezt a mezőt Theresienwiesének, azaz Terézia-mezőnek hívják.

Mivel I. Lajos királyt nagyon érdekelte az antik Görögország, azt javasolta alattvalóinak, hogy az eseményt az antik olimpiai játékok mintájára rendezzék meg. A javaslatot izgatottan elfogadták, így az első években az Oktoberfest túlnyomóan sportos jellegű volt. A bajor királyi udvar a lakosság legnagyobb örömeire úgy döntött, hogy a lovasversenyt a következő évben is megismétlik.

A müncheni Oktoberfest a 19. és 20. század folyamán komoly átalakulásukon ment keresztül, és napjainkban évente több mint 6 millió látogatót vonz. Az Oktoberfesten a müncheni sörfőzdék Spaten-Franziskaner-Bräu, Augustiner, Paulaner, Hacker-Pschorr, Hofbräu és Löwenbräu saját sátrakkal képviseltetik magukat. A sátrakban használatos söröskorsó korábban 1,069 liter volt, manapság már a kereken 1 litereseket alkalmazzák. Ezeket minden évben újratevezik, tulajdonosuk pedig a sörfőzde, aki a sört tölti bele.

Az utóbbi években növekvő problémát jelent a látogatók körében a túlzott alkoholfogyasztás. Ennek szeretnének gátat szabni az illetékes szervezők a „Nyugodt Wiesn” koncepcióval. A sátrakat arra kötelezik, hogy 18 óráig csak tradicionális fúvószenét játszhatnak, a maximális hangerőt pedig 85 dB-ben szabták meg. A sláger- és a popzene csak esténként szólhat. Ezáltal az Oktoberfest a családok és az idősek számára is elérhető maradt, az évek alatt megszokott hangulat megtartásával.



SIKLÓS ENDRE ROVATA

MŰVÉSZET A NEMZETÉRT ALAPÍTVÁNY

NYÍLT LEVÉL DR. BÁNDI KUND
„A CÉH” FOLYÓIRAT
FŐSZERKESZTŐJÉNEK!

OKTÓBER FÉNYE...

Az 1956-os forradalomban
és szabadságharcban részt vett, és hősi
halált halt gyerekeink, fiataljaink emlékére!



Kedves Kund!

Engedd meg, hogy írásban köszöntselek, nemcsak mint író és főszerkesztőt, hanem mint a hazájáért felelősséget érző, s azért mindenkor cselekedni kész, áldozatot vállaló magyar embert is.

Egyszer találkoztunk személyesen az Erdélyi Szövetség Budafoki úti pinceklubjában, Ferencz Éva népdalénekesről összeállított emlékkönyv bemutatóján. Ez elég volt ahhoz, hogy barátságunk már akkor ott megkötessen.

Íróasztalomon kettő „A Céh” példány van egymás mellett: a Bartis Ferenc alapította és szerkesztette, amely a sok meg nem értés, alaptalan vádak, gánccsozkodások ellenére igen színvonalas folyóirattá nőtte ki magát, és lett minden magyaroknak írásos szószólója. A szerkesztőségbe beküldött írásokat át-meg átszötte a hazai politikai valóság, magyar sorsunk múltjának és jelenének nehézségei, kevéske öröme, így adva hamisítatlan tájékoztatást a sokszor elferdített, elhallgatott, vagy elhallgatott igazságainkról, fájdalmainkról, jogos kérdéseinkről, kéréseinkről – utat mutatva az összmagyarság számára.

Bartis Feri a folyóirat 1996/2. számában írt Elnökségi Körlevelének egy mondatát fontosnak tartom idézni: „Egyetlen szellemi közösség sem életképes saját sajtó fórum nélkül!”

Kedves Kund, ezt a Bartis Ferenc-i gondolat igazságát megérezve – Feri halála után – a folyóiratot ennek jegyében újraindítottad, természetesen az Összmagyar Testület kiadásában. Mint a lap főszerkesztője sokat tettél azért, hogy az újság elődjéhez méltóan, részben megújult írói gárdával is közvetítsd és támaszd fel szentistváni múltunk eszmévilágát, erejét veszített, határozott kiállásunkat nemzeti értékeinkért, amelyekért nagy íróink, kultúrpolitikusaink annyit, de annyit küzdöttek, harcoltak.

Fenti írásom a kettő „Céhről” egyáltalán nem összehasonlítás, nem minősítés akart lenni, hanem mint a két folyóirat egyik olvasójának összegző, egyben örömteli véleménye. Köszöntöm „A CÉH” köré szívvel-lélekkel csoportosult és ma is csoportosuló, magyarul gondolkodó és magyarul írni tudó írók táborát, az írást is felvállaló, az írástudók felelősségét ismerő, egyszerű magyar embereket.

Kedves, Kund! Sok mondanivalóm lenne még, azonban az írásomat szerkesztési okok miatt le kell zárnom. Így marad kettőnk baráti találkozására egy hangulatos, barátságos, budai kis „korcsma”, ahol jó minőségű villányi száraz vörös bor mellett, kibontva és könnyítve lelkeinken, megnyitva szíveink zsilipjét, beszélgezzünk életünk mindennapjairól, kicsiny hazánkról, múltjáról, jövőjéről, a világot Isten nélkül építő, vakvágányra futtató emberiségről.

Fenti gondolatomat egyik versemből vett idézettel zárom:

(...)
Adj nekünk, Urunk,
kellő bölcsességet
hogy a kor kihívásaira
megfelelő választ adhassunk
józan ítélőképességünkkel
és szeretetünkkel
nemzetünket szolgálhassuk
sátáni diktatúrákkal szemben
a jogért, az emberségért
ha kell harcba szállhassunk
(...)

Barátsággal köszönt,
Siklós Endre (Bandi)

Budaörs, 2022-es év őszének elején.

...világol ajkuk parázsán
s barikádok omlatag védelmében
szívük, tettük
EMBERÉRT, HAZÁÉRT kiált! ...
„De hiszen ők még gyerekek
zsendülő fiatalok!”
döbben magába fordulva
a szabad levegőjű büszke Nyugat
s küldi gyerekeinkről, fiataljainkról
jobbna! jobb fotóikat
szerte a nagyvilágba
s míg fotóik
bejárják a művelt világot
addig gyerekeink, fiataljaink
élet-halál harcukban
„FELNÖTTÉ TIPRÓDNAK”
... elhullott drága vérük
szívárványt húz
kis hazánk egére
örök emlékezetül!

Siklós Endre
Budaörs, 2018. okt. 23.

ÚTRAVALÓ:

Ha megtagadod múltadat, nincs
miből építened jövődet!

Siklós Endre



■ Idén is a katolikus templom kertjében, a Mind-szenty-szobor előtt tartotta meg október 23-i ünnepi megemlékezését a budaörsi Fidesz és KDNP. A rendezvényen Kapitány Gábor, a helyi KDNP elnöke köszöntötte a megjelenteket, majd Czuczor Gergely mondott beszédet. A budaörsi Fidesz elnöke felidézte a mártírhálált halt bíboros alakját és a forradalom és szabadságharcra kapcsolatos gondolatait, amely szerint „a világon páratlan szabadságharc volt ez, a fiatal nemzedékkel a népünk élén. A szabadságharc azért folyt, mert a nemzet szabadon akart dönteni arról, hogy miképpen éljen”. Czuczor Gergely ugyanakkor hozzátette, Magyarország szabadságért vívott harca nem ért véget, újra és újra meg kell védenünk saját szabadságunkat. A szabadság ugyanis nincs ingyen, azt újra és újra meg kell védeni. '56-ban láncfegyver ellen kellett bátornak lennünk, ma a függetlenségünket az elhibázott brüsszeli szankciók veszélyeztetik! – mondta a politikus.



■ A budaörsi görög önkormányzat rendezésében 2022.11.18. este 18 órai kezdettel görög-szerb táncmulatság lesz. Helyszín a budaörsi Jókai Mór Művelődési központ.



■ Az egykori kamaraerdei árvaház falán lévő emléktáblánál tartottak koszorúzást október 19-én, az intézmény átadásának 122. évfordulóján. Az úgynevezett Erzsébet-ház létrehozása a budai Nagypénteki Református Egyület nevéhez fűződik. A mai Beregszászi utcában lévő épületben 1944-ig működött árvaház, majd egy ideig oktatási intézmény volt. Jelenleg lakóházként szolgál.

Arany Agancs Polgári Havilap
Felelős kiadó: Aranyagancs Alapítvány
2040 Budaörs, Vig köz 4/D
ISSN 2786-250X

A kuratórium elnöke: Szilágyi András
Főszerkesztő: Fejes Lajos
fejes.lajos@aranyagancs.hu
aranyagancs.hu

Megjelenik minden hónap utolsó hétvégéjén



AZ ERDÉLYISÉG ZENÉJE – 30 ÉVES AZ ÜSZTÜRÜ ZENEKAR

Kezdeként talán tisztázzuk a zenekar nevét, Üsztürü. Ez pontosan mit is jelent és miért erre esett a választás?

Az üsztürü a földbe leszúrt villás faág, amit szénaszárító állványként használtak. A „keresztapánk” pedig maga a legenda, Kallós Zoltán volt. A zenekar megalakulása után röviddel egy fellépésre utaztunk együtt és fiatal zenészekként tőle kértünk tanácsot, mi legyen a nevünk. Ő több ötletet is felvetett, amelyek közül végül emellett döntöttünk. Azt gondolom, az Üsztürü, azaz a szénát összefogó eszköz kellően jelképezi azt, amit mi erdélyi magyarként az együvé tartozásról gondolunk.

Kallós Zoltán szerepe tehát elvitathatatlan az Üsztürü pályafutásában. Kik azok, akik még hatással voltak a zenekar munkásságára?

Sokat köszönhetünk a Háromszék Tánc-együttesnek, akiknek a kísérezzenekaraként kezdtük a pályafutásunkat és hosszú éveken át dolgoztunk együtt. De büszkén kijelenthetem, hogy tanítómestereink Erdély és Magyarország legkimagaslóbb eredeti adatközlő zenészei voltak, akik közül sajnos a legtöbb már elhunyt, vagy már nem zenél. A stílusos muzsikálást például olyan idős falusi cigányzenészekről tanulhattuk, mint a kisbácsi Fodor „Neti” Sándor, a palatkai Kodobák vagy a Szászcsávási Banda. De rengeteg más nevet is említhetnénk, hiszen mi népzeneészek is egy igazi családot alkotunk. Minden egyes ilyen személlyel történt találkozásunk pedig csak egyre jobban mélyítette bennünk a népi kultúra iránti tiszteletet, szeretetet. Az így megélt érzelmeket, hangulatokat szeretnénk a zenénkkel kifejezésre juttatni és átadni a minket hallgatóknak. Úgy is mondhatnám, hogy mi a zenénkkel próbáljuk megfogalmazni erdélyiségünk életérzését.

Ez egyfajta zenekari hitvallásként, ars poeticaként is megfogalmazható?

Azt szoktam mondani, hogy mi népzeneészek szerencsések vagyunk, mert megadatik nekünk, hogy egy az egyben, közelről tapasztalhatjuk, élhetjük át a zene közösségformáló erejét. Ennek megfelelően



A történet három fiatal kolozsvári egyetemista barátságával kezdődött. Mindhárman a népi kultúra szerelmesei voltak, ráadásul mindannyian zenéltek, Major Levente István hegedült, Szász József Árpád brácsán játszott, testvére, Szász Lőrinc pedig nagybőgőzött. Adta magát tehát, hogy zenekart alapítsanak. Így jött létre pontosan harminc éve az Üsztürü zenekar, amelyhez az idők során Moldován-Horváth István primás és Vajda Mátyás kontrás személyében még ketten csatlakoztak. Az autentikus népzenei játszó zenekar már többször vendégeskedett budaörsi rendezvényeken is, ezért úgy gondoltuk, a 30. születésnapról mi is megemlékezünk. Szász József Árpád alapítóval beszélgettünk.

zenénkkel megpróbáljuk cselekvésre ösztönözni a mai kor fiatalságát is. Megmutatni azt, hogy a népzeneben rejlő népi bölcsesség és hagyomány új erővel és életkedvvel képes megajándékozni minket, még ebben a modern világban is, amikor az otthoni fotelben üldögélve, egy gombnyomással elérhetjük a világ legkülönbözőbb előadóművészeit.

Ha visszatekintünk az elmúlt harminc évre, mi az, amire a leginkább büszke?

Nagyon büszke vagyok arra a szerepre, amit az erdélyi tánc- és mozgásművészetben betölthettünk. Óriási tömeg látogatott el például Székelyudvarhelyre az idei Er-

délyi Táncháztalálkozóra is, fantasztikus volt a hangulat. Engem pedig külön boldogsággal tölt el, hogy egyre több fiatal látok az ilyen rendezvényeken. Ez is azt bizonyítja, hogy a hitelesség, őszinteség átmegy, megérinti és megfogja a fiatalokat is, akikről sokan azt gondolják, hogy hajlamosak úgymond csak a felszínt kapargatni. És természetesen az is nagyon boldoggá és büszkévé tesz, hogy a 30. születésnap alkalmából tartott koncertünkön is rengetegen velünk voltak. Majd háromezer emberrel ünnepelhettünk közösen, átélhettük egymást lélekben, alig akartak minket elengedni a csarnokból.

– fela –